

“ стравяющесея заедно съ неговы-те лучы по-
“ средь наши-те лѣсове. Осѣщакме тогази е-
“ дно удивленіе на кое-то причина-та да разу-
“ мѣме неможихме. Въ невинны-те наши жела-
“ нія искахме да сме все зрѣніе, за да ся раду-
“ ваме на блистателны-те заренны цвѣтове; да
“ сме все убоняніе, за благоуханія-та на наши-
“ те растѣнія; да сме все слухъ, за пѣнія-та на
“ наши-те птицы; все сердце, за да исповѣду-
“ ваме Господны-те благодѣянія. Сега въ исто-
“ чника на красота-та, отъ гдѣ-то истича все
“ що-то е пріятно надъ земля-та, душа-та моя
“ гледа, вкусява, слуша, непосредственно ося-
“ зава все що-то едвамъ тогда можеше да осѣ-
“ ти чрезъ слаби и несовершенни орудія. А!
“ кой языкъ може да опише чудеса-та на не-
“ помрачный вѣчный востокъ, гдѣ-то азъ за
“ всегда живѣя, все що-то безконечна една си-
“ ла и небесна красота можеха да сотворять
“ за утѣшеніе-то на едно злосчастно бытіе; и
“ все щото пріятелство-то на безчисленни бы-
“ тія веселяющесея отъ иста-та блаженность мо-
“ же да причини гармонія въ обицы радости, мы
“ чисти и никакъ не смѣсени ги чувствуваме.
“ Трай убо на тебе даденно-то испытаніе, за